

YASAK AŐKIN KANITI

TAYLOR JENKINS REID

Çeviren
Ece Çavuşlu

10 Aralık 1976
Encio, Kaliforniya

David Mayer Beyefendi,

Benim adım Carrie Allsop. Sizinle böyle birden iletişime geçtiğim için özürlerimi lütfen kabul edin. Naçizane bir ricada bulunmak için yazıyorum.

Kısa bir süre önce, kocamın evrak çantasında karınız Janet'tan geldiğine inandığım bazı aşk mektupları buldum. Kocam Ken Allsop ile eşinizin üç ay önce Coronado'daki bir tıp konferansında tanıştıklarından şüpheleniyorum. O zamandan beri de yatıyorlar gibi görünüyor. Karınızın kocama yazdığı mektuplar, cinsel tabiatlı bir ilişkiye işaret ettiğinden dolayı bu sonuca ulaştım.

Çok üzgünüm, David. Evliliğinizin durumunu bilmiyorum ve sizi de tabii ki hiç tanımıyorum. Fakat öğrendikleriniz kalbinizi kırdıysa, buna sebep olduğum için çok üzgünüm.

Ayrıca bunu öğrenmemiş olmayı diliyorsanız, söylediğim için de üzgünüm. Kaçınılmaz bir durum gibiydi. En doğrusu olduğunu düşündüğüm kararı verdim.

Ve şimdi yukarıda bahsettiğim ricaya gelelim.

Kocamda eşinizden gelen mektuplar olduğuna göre, onda da kocamdan gelenler olduğunu farz ediyorum. Kocamın ihanetiyle ilgili ne yapacağıma karar vermeye çalışıyordum ve bunu neden yaptığını çaresizce öğrenmeye ihtiyaç duyarken buldum kendimi. Yani eğer

evinizde bir yerlerde Encino, Kaliforniya ya da iş adresi Los Angeles Dermatoloji Merkezi'nden, Dr. Kenneth Allsop tarafından gönderilmiş mektuplar bulursanız, bir kopyalarını bana gönderirseniz çok memnun olurum. Başkasının eline geçebileceğinden endişelenmeyin lütfen. Evde postaları yalnızca ben alıyorum.

Kalpsizce olacağından, karınızın mektuplarını buraya eklemedim. Fakat eğer görmek isterseniz, sizden rica ettiğim şeyi kendim de yerine getirebilirim tabii.

Son olarak, böyle birden ortaya çıkıp da felaket tellallığı yaptığımın farkındayım ama acınızı paylaşıyorum, David. Sizi tanımıyor olsam da.

En içten dileklerle,
Carrie Allsop

20 Ocak 1977

Encino, Kaliforniya

David Mayer Beyefendi,

Önceki mektubum için özür dilemeliyim. O destanı size bir duygu patlaması sebebiyle gönderdim ve -sizden bir cevap alamadığıma bakılacak olursa- korkarım yanlış karar vermişim.

Lütfen özürlerimi kabul edin. Sizin hayatınıza hiçbir şekilde müdahalede bulunmak gibi bir niyetim yoktu.

En içten dileklerle,

Carrie Allsop

2 Şubat 1977

Carlsbad, Kaliforniya

Sevgili Carrie,

Lütfen özür dileme.

Mektubun beni hazırlıksız yakaladı. Başta sana cevap yazmadım çünkü yanılıyor olman için dua ediyordum.

Kocanın mektuplarını aradım ancak hiçbir şey bulamadım. Karımın komodinini ve arabasını aradım, mücevher kutusunu ve şifonyerinin çekmecelerinin derinliklerini de. Hatta Hanuka süslemelerini bile didik didik ettim. Bir mektup olsun yoktu. San Diego bölgesinde bir sürü Janet Mayers olduğunu ve onlardan biriyle karıştırdığımı düşündüm.

Birkaç gün önceye kadar aslında senin haklı olduğunu anlayamadım.

Telefon çaldığı sırada Janet ve dört oğlumuzla birlikte oturma odasında televizyon izliyorduk. Telefonu Janet açtı ve yatak odasında konuştuğunu fark ettim.

Gizlice dinlemek gibi bir niyetim yoktu ama tam da öyle yaptım.

Biriyle fısır fısır konuştuğunu duydum. "Yakında görüşürüz, Ken," dediği uzaktan kulağıma çalındı.

Oturma odasına koşar adım döndüm ve hiçbir şey duymamışım gibi davranmaya çalıştım.

Köşeden görüldüğünde, "Arayan kimdi?" diye

sordum ve Janet, iki yan evde yaşayan Tricia Mason olduğunu söyledi.

Beni aldattığı artık açıklığa kavuşmuştu.

Fakat içgüdülerimin bana ifadesiz kalmamı söylediğini görünce şaşırđım. Bildiklerimi ondan sakladım. Neden böyle yaptım? Onunla neden yüzleşmedim? Pek emin değilim. Ancak senin de aynıını yaptığın düşüncesiyle teselli buluyorum.

Nasıl içinde tutuyor, yüzüne yansımamasını nasıl sağlıyorsun?

Mektubunu aldığımda, senin delinin teki olduğuna kendimi ikna edebilmek için çok çabalamıştım çünkü karımın beni aldattığını öğrenmek sandığımdan çok daha ağır gelmişti. Sanırım artık kaldırabildiğim için sana yazıyorum.

Sen deli değilsin, yanılmış da değilsin ve bu noktada, sanırım bana gerçeği söyleyen tek kişisin.

Elimde kocandan gelen hiç mektup yok. Eğer bulursam göndereceğime söz veriyorum. Fakat bu arada karımın mektuplarını bana gönderebilir misin? Tıpkı senin gibi ben de evimde neler döndüğünü bilmek istiyorum.

Başına gelenlerden dolayı üzgünüm. Birbirimizi tanımadığımız konusunda haklısın ama şu anda anlayacak tek kişi senmişsin gibi geliyor.

Saygılarımla,

David Mayer

9 Şubat 1977

Encino, Kaliforniya

Sevgili David,

Karın konusunda haklı olduğumu duyduğuma üzüldüm. Kocamın konuyla alakasını da açıklayacak bir yanlış anlaşılma olabileceğine dair küçük bir umudum vardı. Beynimizin bizi gerçeklerden korumak için uydurduğu çığınca şeyler ne kadar da komik.

Ken'in bir senaryo yazdığına ve o mektupların araştırması için olduğuna dair hayallerim vardı. Çığınca, değil mi? Onu tanıımıyorsun ama vücudunda yaratıcı tek bir hücre bile olmadığına dair seni temin ederim. Onunla evlendiğimde annem, kendimi "sıkıcılığın yavan hayatına" adadığımı söylemişti.

Dürüst olmak gerekirse, onda sevdiğim taraf daima buydu. Güvenli bir seçenektir. Ken'de ne görürsen onu alırdın ya da en azından ben öyle düşünmüştüm. Sistemli, mantıklı ve dikkatliydi. Yani her öğle yemeğinde hindili sandviç yiyen ve sadece eski Simon&Garfunkel ve Mick Riva albümleri dinleyen bir dermatologdan bahsediyoruz. Bir keresinde David Bowie albümlerinden birini açmıştım da "daha fazla uyuşturucu için yalvaran kedilerin ciyaklamalarına" benzediğini söylemişti. Ken'in senaryo yazdığını düşünmek absürttü demek istiyorum.

Beni aldatabileceğine inanmaktansa, bir gecede tüm karakterini değiştirebileceği ihtimalini düşünmek daha kolaydı. Fakat o hâlâ tanıdığım, sevdiğim Ken ve hâlâ

her gün hindili sandviç yiyor. Demek hiç düşünmediğim şeyler yapabilme kapasitesi var.

Elimde, karının kocama yazdığı altı mektup var. Birer kopyalarını zarfa ekledim.

Ken onları evrak çantasının en iç gözünde tutuyor. Her sabah o duştayken kontrol ediyorum. Merak bu ya, bir mektup bulduğumda mutlu olmuştum sanki. Daima daha fazla bilgi peşinde koşarım.

Ama işte, onları okuduktan sonra sefil hâldeyim.

Herhalde belamı arıyorum.

David, mektupları okuduktan sonra eğer konuşmak istersen, burada olduğumu bil. Keşke ben okuduktan sonra konuşabileceğim biri olsaydı. Tüm bunlardan sadece sana bahsettim. Kimseye derdimi dökemeyecek kadar utanıyorum. Bunun yerine, sanki hiçbir şey olmamış gibi normal hayatıma -markete, kuaföre, briç gecelerine, akşam yemeği partilerine gitmeye- devam ediyorum.

Nasıl saklayabildiğimi sormuştun. Bilmiyorum. Her şey değişmişken hiçbir şey olmamış gibi davranmak kolay geldi sanırım.

Akşamları Ken eve geldiğinde, mükellef bir yemek yediğinden emin olduktan sonra sıklıkla burnumu bir kitaba gömüyorum. Sinemaya ya da tiyatroya gitmek veya başka bir çiftle beraber yemeğe çıkmak gibi, birbirimizle çok konuşmamızı gerektirmeyecek şeyler yapmayı öneriyorum.

Bu durumun kendiliğinden ortadan kaybolmasını umuyorum.

Kulağa, kafamı kuma gömüyormuşum gibi mi geliyor? Bilmiyorum. Belki de şimdilik öyle yapıyorum. Fakat her ne kadar kusurları olsa da, Ken'le benim yolunda giden bir hayatımız var. Ve bunu yakında hatırlayacağına, sonra da her şeyin normale döneceğine inanıyorum.

Senin için de aynısını diliyorum, David. Tüm kalbimle
ikimiz için de bunu diliyorum.

En içten dileklerle,
Carrie

6 Eylül 1976
Carlsbad, Kaliforniya

Canım Ken,

Geçen hafta ben giderken, sana yazmamı istediğinde aklını kaçırdığını düşünmüştüm – sanki bu gizli kaçamağı bir çeşit uzun soluklu ilişkiye çevirmeyi planlıyormuşuz gibi!

Beraber zaman geçirmek keyifli değildi demek istemiyorum. Hoşuma gittiğini biliyorsun. O kısım gayet açıktı bence! Fakat yaşandı ve bitti deyip konuyu kapamamız gerektiğini düşünmüştüm.

Ancak seni aklımdan çıkaramıyorum!

O odada senin yanındaki hâlimi unutamıyorum. Artık her şey bana seksi geliyor. Sanki her şey yepyeni.

Dört çocuk, dağınık bir ev ve biz kadınların uğraşmak zorunda kaldığı bir sürü başka şeyin altında eziliyormuşum. Ama artık hafiflemiş hissediyorum.

Hepsi senin sayende.

Sanırım bu benim beraber geçirdiğimiz zaman için teşekkür etme şeklim.

Galiba buna ihtiyacım varmış. Olanlardan dolayı berbat hissetmem gerektiğinin farkındayım. Galiba hissediyorum da. Fakat yine de, Ken, teşekkür ederim.

Öpüyorum,

Janet

17 Eylül 1976
Carlsbad, Kaliforniya

Ken,

Çok komiksin! Sana sadece teşekkür etmek için yazdığımı söylemiştim. Tekrar görüşmemiz gerektiğini kesinlikle ima etmedim. Sen iflah olmazsın!

Hem David'le benim hakkımda çok özel sorular sormuşsun. Herhangi birini sana anlatamam! Ama sanırım asıl sormak istediğin, Del'deki o gece yaşadıklarımızın David'le yaşadıklarımınla aynı olup olmadığı.

Ve cevabım hayır.

Sen içimde, daha önce dokunulduğunu hiç sanmadığım bir şeyi ateşledin. İstediğimi bile bilmediğim bir şeyi.

Sana bunu yazmak, bunu itiraf etmek bile bana bir şeyler yapıyor.

Öpüyorum,

Janet

30 Eylül 1976
Carlsbad, Kaliforniya

Ken,

Beni aradığına inanamıyorum! Telefon numaramı nereden buldun onu da bilmiyorum. Ama yine de sen olduğunu anladığımda kalbim duracak gibi oldu. Öylece mutfakta dikilirken sadece sesini tekrar duymak bile başımı döndürdü.

Senden aklımı böyle kurcalayan ve beni bırakmayan ne var? Kilometrelerce ötede olmaya ve bana yalnız bir gece dokunmaya rağmen ellerini üzerimde hissedebiliyorum. Bana daha önce kimsenin yapmadığı şeyler yaptın. Tekrar ihtiyacım olan şeyler.

Sanırım bu benim evet deme şeklim. Hotel del Coronado'ya tekrar gelmenin bir yolunu bulacağım – bana zamanı söyle yeter.

Öpüyorum,

Janet

20 Kasım 1976
Carlsbad, Kaliforniya

K,

Biz ne yapıyoruz? Ben kocamı bırakamam ve sen de karını öylece terk edemezsin; bu şekilde devam edersek, korkarım herkese zarar vereceğiz.

Bir seferlik ya da iki seferlik (ya da bir gecede dört seferlik!) bir şey olsa tamamdı. Fakat artık kontrolden çıktığından endişeleniyorum. Şehre arkadaşlarım gelmiş ya da bir saatlik mesafede doktor randevum varmış gibi yapmaya devam edemem.

Bitirmemiz gerekmiyor mu sence de? Birbirimizi unutmalıyız.

Değil mi?

Sevgiler,

Janet

14 Aralık 1976

Carlsbad, Kaliforniya

K,

Uyandıgımda aklıma ilk sen geliyorsun ve yatmadan önce en son seni düşünüyorum. Artık kocamı öpmek bile bana zor geliyor. Geçen gün bana yaklaşılmaya çalıştı ve istemeden ürperdim. Ona değer vermiyor değilim ama kalbim onda değil.

Kalbim senin ellerinde, Ken. Bedenim sana ait.

Birlikte daha çok zaman geçirmek için plan yapmaya hazırım. Sadece bir öğleden sonra ya da gece için değil, doğru düzgün zaman.

Ocak ortası ayarlayabilir misin?

Her yıl, ben kız arkadaşlarımla bir yerlere gidebileyim diye kayınvalidem çocuklara bakmaya gelir. 14-17 Ocak için anlaşmıştık. Aileme, arkadaşlarımla gideceğimi söylesem ama onun yerine bir yerlerde seninle buluşsak, kaçabilir misin?

Öpüyorum,

Janet

Not: Geçen gün bankada Simon&Garfunkel çaldığını duydum ve bornozunla dans edişini düşündüm. Sıranın ortasında gülmeye başladım. Çocuklarım delirdiğimi düşündüler. Sanırım beni biraz çıldırtıyorsun.

18 Ocak 1977
Carlsbad, Kaliforniya

K,

Sana âşık oluyorum. Bunu sana dün, sen bana söylediğinde söylemeliydim ama seni sevmenin hayatıma, aileme yapacaklarından korktum. Oysa bu doğru. Tabii ki öyle.

Tıraş losyonunun kokusunu seviyorum. Bana ihtiyacın varmış gibi oluşunu, sanki bana sarılmazsan ölecekmışsin gibi duruşunu seviyorum. Hamburger sipariş verirken daima peyniri yanına koymalarını istemeni seviyorum. Bunu daha önce hiç duymamıştım!

Geçtiğimiz birkaç gün, sana gitgide daha da âşık olmamı sağlayan bir sürü anıyla dolu.

Bornozlarımızla yatağa uzanıp french toast yemeyi sevdim. Balkonda seninle gazete okumayı sevdim. Yıllardır bende olan eski püskü bir zarf elbise ve canı çıkmış, diz hizasında çizmelerle karşında dururken bana kendimi böylesine güzel hissettirmeni sevdim.

Seni orada bırakmak canımı çok yaktı. Eve dönmek istemedim. Seninleyken olduğum kadın olmayı seviyorum. Dünyadaki her şey heyecan vericiymiş, her şeyi yapmak kolay ve eğlenceliymiş gibi hissediyorum.

Seninleyken, her şey mümkün. Evdeyken, sürekli çocuklarımı ya da bir şeyi almaya gücümüzün yetip yetmeyeceğini ya da kocamın ailesinin ne hissedeceğini düşünüyorum. Bir günde

yapılması gereken çok şey var ve hiçbiri benim için değil, hiçbiri benim istediğim şeyler değil. Fakat şimdi her şeyi gözden geçirirken seni düşünüyorum. Seninle baş başayken olduğum kadını düşünüyorum. Seninleyken kendimden keyif alıyorum. Ne istersem onu yapıyorum. Seninle beraber olduğumuz zamanlarda kaygısızca yaşıyorum.

Sen yalnızca benim içinsin.

Sanki ben etrafımda sert bir kabukla yaşıyormuşum da sen onu kırınca düşmüş gibi. Tekrar canlıyım.

Seni bu yüzden seviyorum. Ve bunu bilmene ihtiyacım vardı.

Öpüyorum,

Janet

15 Şubat 1977
Carlsbad, Kaliforniya

Sevgili Carrie,

Mektupları gönderdiğin için teşekkür ederim. Senin gönderip göndermemeye karar verirken yaşadığın tereddüt, benim onları okuma konusunda hislerime de uyuyor. Keşke okumasaydım ama yapmak zorunda olduğumu biliyorum.

Kocanla paylaştıkları şeyleri düşünmek dahi içimi bitmez bir öfkeyle kavuruyor. Onları bir otel odasında beraber düşünmek içimi öyle yakıyor ki yığılıp kalabilirim.

Dün, Sevgililer Günü'nde, Janet telefonla konuşmak için yatak odasına geçti. Ne yaptığı konusunda fikrim yokmuş gibi davrandım. Ama o daha geri bile gelmeden öyle sinirlendim ki kiler kapısında yumruğumla bir delik açtım ve kazayla olmuş gibi yaptım. Beni tanıyorsun ama daha önce ömrümde hiçbir şeyi yumruklamamıştım. Örumcekleri bile öldürürmüş gibi yapar, sonra da onları kavanoza girsinler diye ikna edip dışarı atarım. Bunu lütfen Janet'a söyleme. Zaten söylemezsin de. Sanırım bu da benim sırrım, değil mi? Göründüğüm gibi bir adam sayılmam ve o da kesinlikle olduğunu düşündüğüm kadın değil.

Onunla hâlâ yüzleşmediğim için zayıf mıyım? Birbirimize geri alamayacağımız şeyler söylememizden korkuyorum. Çocuklarımız için korkuyorum. Ucuz bir

apartmanda yaşıyan o babalardan olmak istemiyorum. Çocukları o alır. Ya kocanla olabilmek için çocukları da alıp L.A.'den taşınırsa?

Ama bir yandan da onun yanında kalıp bir yalanı yaşamaya ne kadar devam edebilirim bilmiyorum. Tüm bunları daha ne kadar içimde tutabilirim?

Bununla nasıl yaşayabildiğini, günlerini nasıl geçirdiğini anlat bana. Bunu tek başıma yapamam. Atlatabileceğimi sanmıyorum. Lütfen, Carrie, bunu nasıl yapacağımı söyle bana.

Senin,
David

16 Şubat 1977
Carlsbad, Kaliforniya

Sevgili Carrie,

Bir önceki mektubum için özür dilerim. Aklımı kaçırmak üzereydim. Bunu atlatmam için bana yardım edemeyeceğini biliyorum. Manyağın teki olduğumu sandığından eminim.

Çaresizce sana yazdığım için çok üzgünüm.

Senin,

David